

at faa bygget Lokomotiver herhjemme i Landet, enten paa Statens Værksteder eller hos den private Jernindustri. Der er jo paa Finansloven opført 23 Lokomotiver, der skulle bygges, 12 svære Itogslokomotiver à 83,000 Kr. til et samlet Beløb af 996,000 Kr. og 5 Godstogslokomotiver à 64,000 Kr. til et samlet Beløb af 320,000 Kr. og endelig 6 Rangerlokomotiver à 32,000 Kr. pr. Stk. til et samlet Beløb af 192,000 Kr. Det udgør i alt en samlet Udgift paa 1,508,000 Kr. Om disse Lokomotiver kunde bygges herhjemme af Landets Sønner, vilde det være en stor Gevinst; jeg ved vel, at de ikke alle skulle bygges i Aar, hvorfor ikke alle Pengene ville komme til Anvendelse i Aar, men saa meget bedre, idet det maaske i Øjeblikket vilde være vanskeligt at faa bygget dem alle sammen. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at han vil indlægge sig stor Fortjeneste, saafremt han lader dette Arbejde udføre herhjemme; men i modsat Tilfælde, saafremt han agter at lade dette Arbejde rulle ud af Landet, vil han og Regeringen paatage sig et meget stort Ansvar overfor de mange, som allerede ere arbejdsløse, og de mange flere, der ville komme ud i Arbejdsløshed herhjemme i Vinter. Det drejer sig maaske om ca. 5,000 Individuer her i vort Land, der ville nyde godt af, at de Penge blive herhjemme. Jeg føler mig kaldet til paa den Stands Vegne, jeg repræsenterer, og maaske specielt paa det Fags, som jeg tilhører, og til hvilket største Parten af Arbejdet vil komme, at appellere til den høje Regering og Rigsdag om at gøre Forsøg med at oparbejde og ophjælpe denne Lokomotivindustri herhjemme. Det skulde jo ikke være nødvendigt for danske Arbejdere at trygle om Arbejde, naar der er Arbejde; det er jo ganske naturligt, at Arbejderne hellere ønske Arbejde end de ønske Almisse. Man kan jo nok sige, at ihvorvel Arbejdsløshedskasserne ere lovlige — Rigsdagen har vedtaget dem, og Arbejdsløshedsunderstøttelse er altsaa ikke Almisse i den sædvanlige Forstand —, saa er det dog saaledes, at de fleste Arbejdere nødvendig gaa til denne Understøttelse og helst ønske Arbejde. Jeg har i de 5 Rigsdagssamlinger, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Ting, hvert Aar omtalt denne Sag og vil vedblive at gøre det, indtil vi faa en heldig Løsning paa dette Omraade. Det ærede Medlem fra Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jo ogsaa gentagne Gange omtalt dette, ligesom det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) og det ærede Med-

lem fra Hillerød (Dinesen) har omtalt denne Sag i denne Samling. Det glæder mig, at flere have sluttet sig til den Tanke, at alt det Arbejde, der kan udføres herhjemme, udføres af danske Arbejdere. Jeg tror derfor, at Isen er noget brudt. Der er mange Medlemmer af dette høje Ting, som tillige ere Medlemmer af Foreningen „Dansk Arbejde“, og det vilde dog være i høj Grad inkonsekvent, om disse ærede Medlemmer vilde modarbejde og stemme imod, at man fik et dansk Arbejde som dette udført af danske Arbejdere og hellere vilde lade det gaa til Udlandet.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder staar jo ikke alene i denne Sag, hverken i Tinget eller i Ministeriet. Den nuværende højtærede Indenrigsminister sympatiserede med Tanken om at prøve paa at bygge Lokomotiver her i Landet og har i sin Tid nedsat den omtalte Komité for at finde en Maade, hvorpaa det kunde gøres, og jeg tror, at han ved den Maade, hvorpaa han har taget denne Sag op, har indlagt sig nogen Fortjeneste, og at mange Arbejdere se op til ham med Agtelse for, hvad han har gjort i denne Henseende, ligesom han paa andre Omraader har vist, at han ikke var bange for at sætte sig op mod Embedsmændenes anderledes Syn paa Tingenes Tilstand. Den nuværende højtærede Minister vil, hvis han fortsætter i dette Spor og fuldfører det paabegyndte Arbejde, blive vel modtagen af alle Arbejdere udenfor denne Sal. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), ej heller med den højtærede Minister, naar de mene, at Statsbanerne ikke kunne udføre dette Arbejde, og at Arbejdet, hvis det skulde udføres indenfor Statens Ramme, vilde blive dyrere. Det er dog ganske naturligt at tænke sig, at noget saadant skulde kunne ske, thi Forholdet er jo dette, at der ikke skal anskaffes en eneste ny Maskine, en eneste Specialmaskine af Statsbanerne, for at de skulle kunne udføre dette Arbejde. Og der skal heller ikke bygges nye Værksteder; ganske vist, hvis de skulle udføre hele Arbejdet, vil det være nødvendigt at bygge til Værkstederne, men de ere jo slet ikke saa bebyggede og bepakkede derude. Saa vidt jeg ved, er der bebygget paa 5½ Td. Land, men det Areal, som Statsbanerne eje, udgør 29 Tdr. Land. Da jeg i 1906 talte derom — det var den Gang, Værkstederne skulde bygges derude ved Kalvebodstrand —, henlede jeg den da-værende Ministers Opmærksomhed paa, at